

اولین چالش دبیر؛ بدهی مالیاتی

به فاصله یک روز از تحویل فدراسیون کشتی به علیرضا دبیر، حساب‌های مالی فدراسیون مسدود شده و این امر مشکلات زیادی را ایجاد کرده‌است. مسدود شدن حساب‌های فدراسیون که دلیل آن نیز بدهی مالیاتی است، در سال‌های اخیر ایجاد شده و حالا دبیر در نخستین روزهای ورود دوباره‌اش به کشتی، پیش از آن که به امور فنی و انتخاب افراد مورد نظرش در حوزه اجرایی بپردازد، باید این مشکل را حل کند تا حساب‌های فدراسیون کشتی باز شود. این نخستین چالش دبیر است که باید در کنار کارهای مهم دیگرش برای حل آن مواردی است که به عنوان مثال حمایت از تیم‌های ملی کشتی فرنگی و آزاد که تورنمنت‌های بسیار مهمی پیش رو دارند. البته دبیر با سرزدن به خانه‌های کشتی و صحبت با کادرهای فنی استارت این حمایت را زده‌است. همینطور حمایت از کشتی بانوان نیز یکی دیگر از مواردی است که انتظار می‌رود دبیر طبق قولی که داده آن را در اولویت کارهای خود بگذارد. کشتی بانوان بعد از استعفاي رسول خادم به کلی فراموش شد و حالا دختران کشتی برای درخشش در عرصه بین‌المللی چشم‌انتظار حمایت‌های رییس جدید فدراسیون هستند. تیم ملی ایش بانوان ۱۶ مرداد مسابقات قهرمانی آسیا، ۱۱ شهریور بازی‌های جهانی هنرهای رزمی داخل سالن آسیا و ۸ مهر مسابقات جهانی ایش را پیش رو دارد.

۴۰ روز شلوغ در بسکتبال

شاگردان مه‌ران شاهین طبع در تیم ملی بسکتبال تار سبدین به جام جهانی چین یک دوره ۴۰ روزه بسیار شلوغ را در پیش دارند. این ۴۰ روز به تورنمنتی ختم می‌شود که اسماخرش‌اش‌های ایران برای رسیدن به آن زحمت بسیاری کشیدند. جایی که مسی‌رایلی کسب سهمیه المپیک از آن می‌گذرد و بسکتبالیست‌های ایران نیز به شدت تشنه حضور در اصلی‌ترین آوردگاه ورزشی دنیا هستند. برنامه ملی پوشان از ساعت ۲:۴۵ بامداد پنجشنبه آغاز می‌شود که آنها را همی پرتغال می‌شوند تا چهار مرداد اولین بازی تدارکاتی خود را در پرتغال مقابل اسلواکی برگزار کنند. تیم ملی شنبه در دومین بازی تدارکاتی خود به مصاف دانمارک می‌رود و یکشنبه نیز با میزبان مسابقه می‌دهد. با پایان اردوی پرتغال تیم ملی برای دو بازی تدارکاتی با اردن و روسیه به روسیه می‌رود. بسکتبالیست‌هایس ایران می‌پوانان می‌شوند و در ابتدایک بازی غیررسمی با میزبان برگزار می‌کنند. یک بازی رسمی با مجارستان و یک بازی رسمی با یونان دیگر برنامه‌های تیم در این کشور است. تیم ملی برای از سرگیری تمرینات ۲۲ مردادماه به تهران بازمی‌گردد. شاگردان شاهین طبع احتمالاً ۳۱ مرداد راهی چین، میزبان جام جهانی می‌شوند تا یک دیدار با مونته‌نگرو برگزار کنند. در صورت برد در این بازی، ایران به مصاف برنده لهستان و نیجر می‌رود و در صورت باخت با زنده‌این دو تیم دیدار خواهد کرد. ۶ شهریور ماه هم تیم ملی راهی گوانگژو، محصل برگزاری اولین بازی خود خواهد شد. ایران در جام جهانی در تاریخ‌های ۱۱ و ۱۳ شهریور به ترتیب برابر پور تواریکو، تونس و اسپانیا به میدان می‌رود.

فقط دو فرصت

ملی پوشان تیراندازی با کمان کشورمان بعد از مسابقات جهانی هلند، نخستین دور از تمرینات خود را برای کسب سهمیه المپیک ۲۰۲۰ توکیو در دیروز (اول مرداد) آغاز کردند. مسابقات قاره‌ای تایلند که آذرماه برگزار می‌شود و مسابقات جهانی برلین که خرداد سال آینده برگزار خواهد شد دو کسب سهمیه هستند که ملی پوشان کشورمان برای کسب سهمیه المپیک پیش رو دارند اما هر دو مسابقه با محدودیت‌هایی روبه‌رو هستند. در مسابقات تایلند، تنها سه سهمیه انفرادی به ریکرو بانوان و سه سهمیه انفرادی به ریکرو مردان داده خواهد شد و این در حالی است که در مسابقات جهانی برلین سه سهمیه تیمی توزیع می‌شود علاوه بر این باقی مانده سهمیه انفرادی نیز بررسی خواهد شد. باید دید کمانداران ایران از این سهمیه‌های محدود سهم می‌برند یا نه.

درباره مدیرانی که وعده میزبانی جام جهانی ۲۰۲۲ را به مردم می‌دهند

رویا «مجانی» نیست!

سایه تعلیق هنوز بالای سر فوتبال ملی دیده می‌شود و بدهی‌های سنگین، شرایطی را به وجود آورده که باشگاه‌ها هر سال با هراس از حذف شدن از لیگ قهرمانان آسیا روبه‌رو هستند. با این حال مدیران فدراسیون و وزارت ورزش، از وعده میزبانی مشترک با قطر در جام جهانی ۲۰۲۲ حرف می‌زنند. آنها با وجود ناتوانی در مدیریت ساده‌ترین و پیش‌پاافتاده‌ترین مسائل ممکن، قول انجام ماموریت غیرممکن را به مردم می‌دهند. کارلوس کی‌روش در روزهای حضور روی نیمکت تیم ملی، بارها تکرار کرد که رویا پردازی هزینه‌ای ندارد اما رویایی که مهدی تاج‌وماز یا رانظمی به مردم می‌فرشند، هرگز به این سادگی‌ها محقق نخواهد شد.

آزاد هنوز در

به دست آوردن میزبانی جام جهانی ۲۰۲۲، یک دستاورد ملی و تاریخی برای قطری‌ها بود. آنها در این راه رقبای زیادی داشتند و در یک جنجال بزرگ جهانی، توانستند میزبانی مهم‌ترین تورنمنت دنیای فوتبال را جشن بگیرند. به موازات این پیروزی، فوتبال قطر نیز در مسیر پیشرفت قرار گرفت و سرانجام توانست سکوی آسیا را در سال ۲۰۱۹ به دست بیاورد. قطری‌ها میلیون‌ها دلار شوه‌ندادند و میلیارد‌ها دلار برای استادیوم‌های باشکوه با جدیدترین

تکنولوژی‌ها هزینه نکردند که میزبانی شان را با کشور دیگری شریک شوند. اگر هم شراکتی در کار بود، بدون تردید «ایران» برای میزبانی مشترک رقابت‌ها انتخاب نمی‌شد. هیچ کدام از دیدارهای دوره آتی جام جهانی خارج از خاک قطر برگزار نمی‌شوند و کنار آمدن با این حقیقت، ابتدا دشوار نیست. با این حال هر روز نقل قول تازه‌ای از مدیران فدراسیون فوتبال و وزارت ورزش در مورد نقش ایران در میزبانی جام جهانی به گوش می‌رسد. فینال لیگ قهرمانان آسیا در سال ۲۰۱۸، تنها میزبانی نسبتاً بزرگ فوتبال ایران در سال‌های گذشته

محسوب می‌شود. البته این اتفاق نیز تنها به دلیل حضور یک تیم ایرانی در میزبانی رخ داده و اگر «اجبار» در کار نبود، بدون شک ورزشگاه آزادی چنین فرصتی به دست نمی‌آورد. مدیران این مجموعه ورزشی با جملاتی اغراق‌آمیز از «بازسازی» آن برای میزبانی از دیدار فینال صحبت می‌کردند اما کمی بعد از برگزاری این جدال، وقتی بنرهای کنفدراسیون فوتبال آسیا از آزادی جمع‌آوری شد، این استادیوم دوباره

به همان شمایل قدیمی‌اش برگشت. علاقه‌مندان به فوتبال در ایران، ابتدا انتظار ندارند که جام جهانی در تهران

تعدادشان نیز افزوده می‌شود. فوتبال ایران در شرایط فعلی، به اصلاحات گسترده و تغییرات بزرگ نیاز دارد اما مهدی تاج به جای جست‌وجوی راه حل برای این مشکلات، همچنان به رویا پردازی درباره جام جهانی ادامه می‌دهد و حتی این رویا را با مردم به اشتراک می‌گذارد. همین که رییس فدراسیون فوتبال نام سرمربی تیم ملی را درست تلفظ کند و او را «ولیموست» صدازنند، یک موفقیت برای فدراسیون خواهد بود.

همین که قسط اول از حقوق مربی بلژیکی پرداخت شود، همین که تیم ملی به جای حضور در بدترین کمپ‌ها، در شرایط بهتری تمرین کند و به جای بازی باتیمی مثل سیرالئون، در دیدارهای تدارکاتی به مصاف تیم‌های قدرتمند برود، همین که در مسابقه‌های لیگ بلیت بیشتر از ظرفیت سکوها فروخته نشود و برگزاری یک مسابقه ساده ۳۰۰

مصدوم به همراه نداشته باشد، همین که صندلی‌های هر استادیوم شماره‌گذاری شوند، نور ورزشگاه‌ها به حد مطلوب برسد و در این ورزشگاه‌ها بدبختی‌ترین امکانات ممکن برای تماشاگر‌ها به وجود بیاید، همین که میزان درآمد و هزینه‌های فدراسیون «شفاف» شود و همه بدانند پاداش‌های تیم ملی کجا هزینه شده است، همین که باشگاه‌ها قابلیت پرداخت بدهی‌های‌شان را داشته باشند و هر سال با ترس از حذف شدن به استقبال لیگ قهرمانان آسیا روند در شرایط فعلی برای هواداران فوتبال کافی خواهد بود.

کشوری که فوتبالیست‌ها با این حجم از مشکلات روبه‌رو شده، نباید درباره میزبانی از جام جهانی رویا ببافد. وزارت ورزش اگر هنر کافی برای مدیریت دارد، بهتر است مسائل پر شمار مربوط

مهدی تاج به جای

جست‌وجوی راه حل برای این مشکلات، همچنان به رویا پردازی درباره جام جهانی ادامه می‌دهد و حتی این رویا را با مردم به اشتراک می‌گذارد. همین که رییس فدراسیون فوتبال نام سرمربی تیم ملی را درست تلفظ کند و او را «ولیموست» صدازنند، یک موفقیت برای فدراسیون خواهد بود

به سرخایی‌ها را حل کند و پروژه خصوصی‌سازی را به جریان بیندازد. پروژه‌ای که برای سال‌ها مسکوت مانده و هیچ تلاشی در جهت به سرانجام رسیدن آن وجود نداشته است.

در فوتبالی که حتی برگزاری فینال جام حذفی‌اش ساعت‌ها طول می‌کشد، حرف زدن از جام جهانی بیشتر سوز‌های برای فیلم‌های کم‌دی خواهد بود. هنوز هم که هنوز است مساله ورود بانوان به ورزشگاه‌های ایرانی حل نشده اما مدیر روابط عمومی وزارت ورزش، از ساخت پروژه ورزشی در جزیره قشم برای میزبانی از جام جهانی صحبت می‌کند. آن هم در حالی که کم‌تر از سه سال تا شروع این تورنمنت باقی مانده و کلنگ این مجموعه هنوز به زمین نخورده است! جام جهانی، هرگز در جزیره‌ای برگزار نخواهد شد که ورزش یک باد در آن همه چیز را به هم می‌ریزد. همه می‌دانند که ایران اگر حتی برای میزبانی جام ملت‌ها با «دشمن فرضی» هم رقابت کند، در این رقابت شکست خواهد خورد! جام جهانی که دیگر جای خود دارد.

مزدک گزارشگر دربی معروف ۷۴ باهت تریک تاریخی ایمن زاید برای پرسپولیس‌ها نیز بود. او چند سفر نسبتاً ناموفق نیز برای گزارش دیدارهای فوتبال داشت و هرگز نتوانست تورنمنت‌های بزرگ را به خوبی از نزدیک گزارش کند. اوج انتقادات از این گزارشگر در زمان رقم خوردن پانته تاریخی مسی و سوارز شکل گرفت. او این فرصت را داشت که این صحنه را با چند جمله مهم در ذهن‌ها ماندگار کند اما این بازی را به شدت بی‌روح و بی‌هیجان گزارش کرد. در چند سال گذشته گفته می‌شد که میزبانی شور و هیجان سابقش را برای گزارش از دست داده و حالا شاید به همین خاطر تصمیم گرفته قید گزارشگری را بزند و کارهای دیگری انجام دهد. پیش از او، سرمربی سابق باشگاه تراکتورسازی نیز به این شبکه پیوسته بود. شاید مزدک میزبانی از این به بعد در برنامه‌های ورزشی این شبکه نیز در کنار محمد تقوی دیده شود. این تصمیم یک شوک برای تلویزیون بود اما شاید شوک بزرگی به مخاطبان فوتبال وارد نکرد. آنها در انتظار رقم خوردن تغییرات بزرگ‌تر در ترکیب گزارشگر‌ها هستند.

و به همین خاطر، در مقطعی با موجی از ناراضی‌های هواداران تیم‌های مختلف روبه‌رو شد.

خاطره انگیزترین گزارش مزدک در این سال‌ها، شاید در دیدار تیم ملی با کره جنوبی در خاک کسره برای صعود به جام جهانی ۲۰۱۴ برزیل رقم خورد. جایی که تیم ملی توانست با تک گل رضا قوچان‌نژاد، حریف را شکست بدهد و به صورت مستقیم به رقابت‌های جام جهانی صعود کند.

حالا با پست‌هایی که به تازگی در شبکه‌های اجتماعی منتشر کرده، عمق رنج و مشکلات بزرگش را با هواداران استقلال در میان گذاشته است. چند سال طول کشید تا پادووانی به زبان فارسی مسلط شود و فارسی را تقریباً مثل زبان مادری‌اش صحبت کند اما چقدر حیف که جملات او به زبان فارسی، روایت بدقولی مدیران یک باشگاه فوتبال است. چقدر تلخ که «کشور دوم» پادووانی، هنوز حقوق قانونی این بازیکن را به او پرداخت نکرده است.

دیگر چه اتفاقی باید رخ بدهد که مدیران باشگاه مطالبات این بازیکن را به او بپردازند. حتی اگر باشگاه استقلال ده‌ها برابر امروز بدهی داشت، باز هم باید پرداخت طلب پادو را در اولویتش قرار می‌داد. مبلغ بدهی باشگاه به او، اصلاً زیاد نیست و با هزینه‌ای کم‌تر از یکی از خریدهای تازه باشگاه، مشکل مرد برزیلی نیز رفع می‌شود. مدیران استقلال با پرداخت پول پروپنچ از حساب پاداش‌های‌شان در فیفا، توانستند بیشتر از ۴۰۰ هزار دلار هزینه کنند. حالا آنها به سادگی می‌توانند بخشی از همین پول را به پادووانی بپردازند اما همچنان تعلق به خرچ می‌دهند. ظاهراً از زمانی که فیفا باشگاه را مجبور به پرداخت بدهی‌ها نکند، وظیفه قانونی و انسانی در این تیم نادیده گرفته می‌شود. درباره این بازیکن، نکته تاسف‌بارتری نیز وجود دارد. اینکه هواداران باشگاه نیز توجه چندانی به وضعیت او ندارند و هشتگ‌ها را برای این بازیکن خرج نمی‌کنند. همان تماشاگر‌هایی که برای رفتن تیم و

از دربی‌ها، بازی‌های ملی و رقابت‌های باشگاهی در ایران دارد و شاید برای سال‌ها، مستندهای ورزشی این شبکه را تأمین کند. البته که تلویزیون، مهره‌های شناخته شده‌اش را به سادگی از دست می‌دهد و از سرمایه‌هایش چندان مراقبت نمی‌کند اما شبکه‌های اجتماعی، نشان می‌دهند که هواداران فوتبال واکنش منفی چندان به جدایی مزدک ندارند. او مدتی قبل در تلویزیون، گزارشگرهای عربی فوتبال را به سخره گرفت و معتقد بود که آنها از اطلاعات چندانی برخوردار نیستند اما در حقیقت خود مزدک سال‌ها درجا زد و نتوانست پیشرفت چندانی در گزارش بازی‌ها داشته باشد. او در شروع دوران کاری، علاقه زیادی داشت تا به سبک عادل فر دوسی پور، به دیگران کنایه بزند و ماجراهای روز را به متن گزارش‌هایش بیاورد اما در این امر چندان موفق نبود

پس از چند بار تأیید و تکذیب شایعه مهاجرت مزدک میزبانی از ایران برای پیوستن به یک شبکه فارسی‌زبان خارجی، این خبر سرانجام رسماً تأیید شد. مزدک به عنوان یکی از چهره‌های سرشناس گزارش فوتبال در تلویزیون ایران، حالا کارش را در شبکه‌های منابع مالی مجهول و البته اهداف مشخص آغاز خواهد کرد.

مزدک میزبانی سال‌ها قبل به عنوان گزارشگر به شبکه سوم سیما ملحق شد و با گزارش مسابقه‌های از لیگ فرانسه، خودش را به مخاطبان این شبکه معرفی کرد. او برای سال‌ها در این جایگاه مشغول به کار بود و پس از مدت‌ها به سراغ تهیه‌کنندگی و البته ساخت مستندهای ورزشی نیز رفت. شبکه ایران اینترنشنال احتمالاً بیشتر به خاطر مستندهای مزدک به سراغ این چهره آمده است. او آرشو قابل توجهی

سوزه روز

هیچ کس برای پادووانی اشک نمی‌ریخت

چشم‌های کاملاً بسته

آرپاطاری

از این تلخ‌تر نمی‌شود. از این تلخ‌تر که یک ستاره همه عمرش را با فوتبال بگذراند اما در زمین فوتبال، آسیب‌بیند، زندگی‌اش به خطر بیفتد و باشگاهی که برای آخرین بار پیرهنش را بر تن داشته، توجهی به این آسیب‌دیدی نشان ندهد. وقتی پادووانی هنوز در ایران بود، مدیران استقلال به عیادتش می‌رفتند، عکس می‌گرفتند، قول می‌دادند و برمی‌گشتند. حالا که او دیگر در ایران نیست، همه نام این فوتبالیست را از یاد بردند و اگر یادآوری تراژیک خودش در اینستاگرام نباشد، این فراموشی ادامه پیدا می‌کند.

لی‌اندرو پادووانی و فوتبال ایران، هفت سال قبل به هم رسیدند. مدافع برزیلی متولد اسپریتوسانتو، با فولاد خوزستان قرار داد بست و خیلی زود خودش را به عنوان یکی از مهره‌های ثابت این تیم مطرح کرد. او که روی توپ تسلط زیادی داشت و به عادت مرسوم مدافعان ایرانی زیر توپ نمی‌زد، مورد توجه باشگاه نفت تهران قرار گرفت و به این تیم ملحق شد. در آخرین هفته از لیگ برتر چهاردهم، پادو با پیراهن نفت گل قهرمانی سپاهان را وارد دروازه تراکتورسازی تبریز کرد و تنها چند